

NoS 48

1. Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre
riker på jorden
går vi til paradys med sang.

2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer
tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.

3. Englene sang den
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden,
menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!

*Takk for all vennlig deltagelse.
Familien*

*Prest: Jens Jovik
Organist: Liv Rundberg*

Lyngenfjord begravelsesbyrå - 976 52 556

A portrait of an elderly man with white hair, wearing a dark suit, white shirt, and striped tie. He is smiling slightly. The portrait is set against a background of a blue sky and a white, textured surface, possibly a flag or a wall. The background of the entire page is a scenic view of a fjord with snow-capped mountains and a body of water, with tall grass in the foreground.

Arvid Pedersen

★ 16. august 1927 † 23. november 2019

*Bisettelse fra Djupvik kirkestue
onsdag 4. desember 2019*

Til åpning

NoS 666

1. Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.
2. Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.
3. Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

Før talen

Båten og båra

kom, ban og ta i handa nu så ska' han bestefar og du
gå ne' i støa førr å sjå på båran

han bestefar så lite vinn og bale meir me' båtn sin
som ligg der segellaus og utn' åra

ja båra ho e farlig og båra ho e go'
og båra dræg deg under og båra gjer deg ro

ja båtn' min, du bane' mett du kan vel tru vi to har slett
oss fram så mang en gong i storm og stilla
om leia stængt og seglet flængt vi heim oss vann og støa fann
og uværståra bar sæ stygt og ille

førr båra ho e farlig og båra ho e go'
og båra dræg deg under og båra gjer deg ro

me' sommarsti' når båra blid og kjæln smaug om kjøl og baug
då kjent han bestefar sæ mjuk i sinne'
her kunn eg meg og mine fø me' hus og heim og båt i stø
og båresull så vart om alt her inne

men båra ho e farlig og båra ho e go'
og båra dræg deg under og båra gjer deg ro

langt vest i hav der sol går ne' dit får han bestefar beskjed
og segle på den aller siste båra
ho kjæm vel snart når alt e klart og båtn' ligg me' nystelt rigg
og kveldssol over ripe, segl og åra

den båra e'kje farlig den båra ho e go'
den båra tar deg valig i famn og gjer deg ro

Etter talen

NoS 24

1. Velsigna du dag over fjordan,
velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan
om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du gav oss,
den dagen du fløtta oss hit,
så vi kjenne du aldri vil la oss
forkomme i armod og slit.
2. Vi levde med hua i handa,
men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visselig sanna:
vi e hardhauusa vi som Du.
Nu har vi den hardaste ria,
vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventsti'a,
d'e langt sør tel Betlehem.
3. Guds fred over fjellet og åsen,
la det gro der vi bygge og bor!
Guds fred over dyran på båsen
og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet.
Du signe med evige ord
husan og fjellet og vannet
og folket som leve her nord.